

Andrzej Koperski

Trójczyce, pow. Przemyśl

Informator Archeologiczny : badania 4, 281-282

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W bieżącym roku założono dwa wykopy o ogólnej powierzchni 125 m², w południowo-wschodniej części grodziska, które objęły częściowo teren majdanu, częściowo wewnętrzną krawędź wału. Na majdanie, podobnie jak w 1968 r. nie znaleziono żadnych wyraźnych śladów zabudowy. Wystąpiło tu tylko kilka niewielkich, o nieokreślonym przeznaczeniu jam. W pobliżu wału odsłonięto kilka gniazd spalenizny z dużymi fragmentami spalonych dębowych belek. Bardzo interesujące wyniki dały natomiast wykopy założone na wale. Uchwycono wewnętrzną krawędź wału, w jego południowo-wschodniej części, co umożliwiło zrekonstruowanie łuku prawie połowy długości wału. Odsłonięte zaś drewniane elementy konstrukcyjne podstawy wału potwierdzają jego rusztowy układ. W południowo-wschodniej części, co umożliwiło zrekonstruowanie łuku prawie połowy długości wału. Odsłonięte zaś drewniane elementy konstrukcyjne podstawy wału potwierdzają jego rusztowy układ. W południowo-zachodnim narożniku wykopu, gdzie odsłonięto fragment wału o konstrukcji przekładkowej, wystąpił obok zupełnie nowy element konstrukcyjny. Były to belki ułożone poprzecznie tworzące jak gdyby ulicę z licznymi otworami o regularnym układzie pozostałe prawdopodobnie po konstrukcji pionowej. Prawdopodobnie są to relikty partii przybramnej.

Poniżej podstawy konstrukcji wału, około 1,5 m od niej, natrafiono na geologiczną warstwę trzeciorzędną, zawierającą drewno, bursztyn, utwory kredowe i inne szczątki roślinne.

Badania będą kontynuowane w przyszłym sezonie.

TRÓJCZYCE, pow. Przemyśl

Muzeum Ziemi Przemyskiej
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z epoki brązu i okresu wpływów rzymskich.

Badania ratownicze prowadzono na powierzchni 220 m² odkrywając dalszych 10 grobów (Nr 101—110) oraz kilka skupisk ceramiki stanowiących przypuszczalnie ślad zniszczonych obiektów grobowych. Z wymienionych — 2 groby popielnicowe należy wiązać z grupą tarnobrzeską kultury łużyckiej. Na szczególną uwagę zasługuje grób popielnicowy (Nr 102), w którym wystąpiły trzy brązowe grociki scytyjskie wraz z nożykiem żelaznym i fragmentem krzemienia.

Pozostałe 3 groby popielnicowe i występujące groby jamowe pochodzą z okresu rzymskiego. Poza ceramiką natrafiono na kabłąk zapinki typu oczkowatego, fragment grzebienia rogowego, przęślik gliniany, fragment że-

laczego okucia skrzynki, drobne fragmenty przedmiotów z brązu oraz odłupki i wióry krzemienne.

Na terenie Trójczyc przeprowadzono badania zwiadowcze i powierzchniowe, odkrywając kilka stanowisk przypuszczalnie domniemanych osad. Kontynuacja badań w 1970 r.: patrz epoka brązu.